

Finance v herním průmyslu vždy až na prvním místě

Český herní průmysl zaznamenal v uplynulých letech velký vzestup. Stačí vzpomenout rekordní obrat 7,1 miliardy korun či překonání hranice dvou miliard zisku v předminulém roce. Statistiky za rok 2022 zatím veřejně dostupné nejsou. Nicméně lze vypořádat, že meziroční růst zpomaluje. Proto je stále důležitější, aby herní společnosti pečlivě řídily své finance.

Přestože jsou výnosy v českém herním průmyslu značné, je důležité mít na paměti, že vývoj počítačových her je finančně náročný proces. Herní studio se musí vypořádat s obrovskými náklady na vývoj, marketing, licencování a případně i distribuci her. Navíc samotná ziskovost her je předem dost nejistá. Spolehlivě odhadnout úspěšnost nového titulu totiž nelze.

Český gaming zažíval období rychlého růstu díky silnému lidskému talentu, technologickým inovacím a vzrůstajícímu zájmu hráčů. Vznikla tu celá plejáda uznávaných hitů, což přineslo mnoho finančních příležitostí. Česká herní studia by ovšem měla diverzifikovat své příjmy a investice. Mít jen jednu úspěšnou hru může být riskantní, protože příjmy a zisky z her jsou obecně nevyzpytatelné. Investice do nových projektů, spolupráce s vydavateli a využívání různých distribučních kanálů mohou účelně napomoci.

Studio GRIP Studios jde cestou co-developmentu počítačových her, který do jisté míry před těmito riziky vývojářskou společnost a pracovní týmy v ní chrání. Týmy tak paralelně pracují na několika projektech a poskytují vysoce expertní služby s přidanou hodnotou. Spotřebitelské chování se vlivem různých krizí mění a posouvá a s ním se mění i objemy prodeje her. Vývojáři proto nesmějí usnout na vavřínech a musejí se zaměřit i na pravidelné sledování a vyhodnocování finanční efektivity projektů. ●

Tomáš Voplakal, finanční ředitel společnosti GRIP Studios

U Farlíků ve středu obce, přímo naproti poutnímu kostelu. I na něho ale dolehla těžká doba. „Přes týden je to u nás hodně slabé, stává se, že třeba ve středu nebo ve čtvrtek večer tady sedí jen dva nebo tři hosté,“ říká Ilona Skládáná, která provozování rodinné restaurace převzala od otce Zdeňka Farlíka.

V obci, kde dnes žije kolem osmi set lidí, to dřív býval jediný podnik. V devadesátých letech postupně přibýly další – penzion U Faustů, další penzion Santini, pojmenovaný podle slavného architekta poutního chrámu, hospůdka Eden a naposledy restaurace na místním zámku. O přežití dnes bojují všichni – restaurace U Faustů naposledy fungovala loni v listopadu, Eden má otevřeno jen v pátek a v sobotu. Zámeckou restauraci a hotel provozuje brněnská Mendelova univerzita jako účelové zařízení pro svůj školní lesní podnik.

„Je to napnuté. Lidi šetří, místo čtyř piv si dají jedno nebo dvě, místo hlavního jídla jen polévku. A to se snažím držet ceny dole,“ popisuje Skládáná. Hovězí guláš vyjde u Farlíků na 150, smažený sýr na 170 korun. Na čepu je desítka a jednáctka Starobrno po 38 korunách a dvanaáctka Radegast za 45. Těsně před pandemií si Farlíkovi zřídili také penzion. Podle Skládáné se ale naplní jen v sezoně. „Přes víkendy to jde, ale už to není, co to bývalo,“ posteskuje si. Sál restaurace s loveckými trofejemi z okolních lesů tak zůstává často prázdný a hostinec už má kromě tradičního pondělí zavírací den i v úterý.

Hospody tržít o třetinu méně

Křtinskou zkušenost potvrzují čerstvá data společnosti Dotykačka, která

dodává restauracím pokladní systémy. Firma má údaje ze zhruba osmi tisíc podniků po celé zemi a ty ukazují, že tržby v hospodách se za prvních pět měsíců letošního roku ve srovnání se stejným obdobím předcoronavirového roku 2019 propadly o 30 procent. „Ukazuje se, že gastronomické koncepty na venkově přestávají fungovat, není tam profitabilita,“ komentuje propad tržeb vesnických hospod Luboš Kastner z Asociace malých a středních podniků.

V celém segmentu gastronomie včetně restaurací, bister, barů a dalších podniků se tržby v porovnání s obdobím mezi lednem a květnem před čtyřmi lety mírně – o 0,3 procenta – snížily pouze v Karlovarském a Plzeňském kraji. Naopak k nejvýraznějšímu nárůstu došlo v Praze – o 63,1 procenta a v Libereckém a Jihomoravském kraji, o 56,8, respektive 51,4 procenta. Podle Kastnera jde o regiony s velkou kupní silou, v případě Libereckého kraje a jižní Moravy podpořenou velkým počtem návštěvníků.

Data z Dotykačky také ukazují, že se v hospodách prodává méně piva. To do jisté míry v tržbách nahradily hlavně míchané nápoje, lihoviny, víno a jídlo. Zatímco v nejmenších obcích mělo v roce 2019 pivo 25procentní podíl na tržbách gastronomických provozoven, letos už to bylo jen 20 procent. Specificky v hospodách se podíl piva snížil z 52 na 44 procent. Důsledky tohoto vývoje jsou zřejmé: hospody na vesnicích zavírají. Podle Českého statistického úřadu se počet stravovacích zařízení mezi lety 2012 a 2021 snížil o 4 448, na zhruba 47 tisíc, tedy o necelých deset procent. K ještě vyšším číslům dospěl letošní průzkum